

РЕШЕНИЕ

№ 4870

гр. София, 21.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова
ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Георги Терзиев

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4358** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 24.03.2021г. по НАХД № 356/2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-и състав е потвърдено наказателно постановление (НП) №11-01-257/16.12.2020г., издадено от Директора на Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/ – [населено място], с което на Б. В. С., [ЕГН] на основание чл. 142, ал.2 във вр. с чл. 141, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона аз обществените поръчки /ППЗОП/ във вр. с чл. 32, ал.1 от ЗАНН е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 24, ал.1, т.6 от ППЗОП във вр. с чл. 42, а л.2, т.5 от Закона за обществените поръчки.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба Б. В. С., чрез адв. В. с оплаквания за неправилност, поради нарушения на материалния закон и процесуалните правила - отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Касаторът твърди, че извършената финансова инспекция, възложена със Заповед № ФК-10-6/03.01.2019г. не е извършена в срок. Твърди, че в конкретния случай са налице предпоставки за приложение на чл. 3, ал.2 от ЗАНН. В условията на евентуалност се излагат съображения за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Моли за отмяна на обжалваното решение и на потвърденото с него НП. Претендира разноски

за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът, чрез адв. В. поддържа касационната жалба на основания, посочени в нея.

Ответникът – Агенция за държавна финансова инспекция – [населено място] представлява от юрк. И., който моли съда да отхвърли жалабата и да потвърди оспореното съдебно решение, по съображения подробно изложени в отговора на касационна жалба. Претендира разноски, за които представя списък.

Прокурорът от СГП счита жалбата за основателна и доказана.

Административен съд – София град, Седми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна. Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

В производството пред СРС е установено следното:

Със Заповед, издадена от Директора на АДФИ № ФК-10-16/03.01.19г. било възложено да извърши финансова инспекция на „СБАЛХЗ“. Със Заповед № ФК-10-61/16.01.19г. проверката била спряна. Със Заповед № ФК-10-1295/06.12.19г. последвало възобновяване, а със Заповед № ФК-10-1334/17.12.19г. отново била спряна. Последвали няколкократно спирания и възобновявания като със Заповед № ФК-10-589/28.04.2020г. била отново възобновена и определена крайна дата за приключване - 17.06.2020г. Главният финансов инспектор Г. Т. участвал в извършването на проверката съвместно с колегатата си Р.Петачка.

При извършената проверка св. Г.Т. констатирал, че на 08.10.2020г. в специализирана болница „СБАЛХЗ“ НАД, Б. С.- в качеството си на гл. изпълнителен директор и на публичен възложител на обществени поръчки, не е публикувал договор № ДОП-22/26.09.2018г., сключен с [фирма] заедно с приложението към него, в профила на купувача на електронната страница на [фирма] в деня на публикуване на обявлението за възлагане на обществена поръчка с предмет: „Доставка на лекарствени продукти-фактори за кръвосъсирване“, в което е посочена информацията относно сключените договори, в Регистъра на обществените поръчки. Установено било, че договорът и приложението към него са публикувани в регистъра на обществените поръчки на 08.10.2018г.

На 14.02.2020г. бил съставен Констативен протокол, в който били описани констатациите от извършената проверка.

Въз основа на резултатите от извършената проверка, св. Г.Т. съставил на Б. С. АУАН № 11- 01- 275/17.06.2020 г. за нарушение по чл. 24. ал. 1. т. 6 от ППЗОП. във вр. с чл. 42. ал. 2, т. 5 от ЗОП. АУАН бил връчен на ж-ля;депозирано било и възражение. Писменото възражение било депозирано на 26.06.2020г. Въз основа на

така съставения акт било издадено обжалваното НП при идентична фактическа обстановка и правна квалификация.

За да потвърди НП, СРС е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяна на НП. Приел е, че посочените три броя нарушения са безспорно доказани и правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на нарушителя. Изложени са подробни мотиви за липса на предпоставки, обуславящи приложение на чл. 28 от ЗАНН.

В хода на административно -наказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени на жалбоподателя. Притежават необходимото съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Неоснователни са наведените в тази насока оплаквания на касатора.

От приложените към административно наказателната преписка писмени доказателства, безспорно се установява, че подробно описаното в АУАН и в НП административно нарушение е било налице.

По силата на чл. 5, ал. 2, т. 16 от ЗОП, представляващите лечебните заведения - търговски дружества по чл. 36 - 37 от Закона за лечебните заведения, собственост на държавата и/или общините, на които повече от 50 на сто от приходите са от държавния и/или общинския бюджет, и от бюджета на Националната здравноосигурителна каса. В тази връзка касаторът в качество си на изпълнителен директор на [фирма] е бил оправомощен и натоварен с провеждането на процесната обществена поръчка в съответствие с изискванията на закона.

Разпоредбата на чл. 42, ал. 1 от ЗОП задължава възложителите да поддържат профил на купувача, представляващ обособена част от техните електронни страници или от друг интернет адрес, за който е осигурена публичност. Това задължение е конкретизирано във втората алинея на цитираната норма, в която са посочени данните, които следва да бъдат публикувани под формата на електронни документи. По силата на чл. 42, ал. 2, т. 5 от ЗОП на публикуване в профила на купувача подлежат и договорите за обществени поръчки и рамковите споразумения, включително приложенията към тях. Срокът за изпълнение на това задължение е установен в чл. 24, ал. 1, т. 6 от ППЗОП, а именно- в деня на публикуване на обявлението за възлагане на поръчка в регистъра.

В случая договор № ДОП-22/26.09.2018г. заедно с приложението към него, в профила на купувача на електронната страница на [фирма] не е публикувал в деня на публикуване на обявлението за възлагане на обществена поръчка с предмет: „Доставка на лекарствени продукти-фактори за кръвосъсирване", в което е посочена информацията относно сключените договори, в Регистъра на обществените поръчки. Установено било, че договорът и приложението към него са публикувани в регистъра на обществените поръчки на 08.10.2018г.

От събраните по делото гласни и писмени доказателства се установява, че това задължение не е било изпълнено в законоустановения срок. По този начин жалбоподателят несъмнено е нарушил разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ППЗОП /отм./, във вр. с чл. 42, ал. 2, т. 5 от Закона за обществените поръчки, като наличието

на административно нарушение правилно е констатирано в обжалваното наказателно постановление. Макар и към настоящия момент да е отменена разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ППЗОП, задължението което законодателят е вманил с нея, е пренесено в чл. 19а, ал.2, т.5 от ППЗОБ.

Независимо от изложеното, съдът намира за основателни изложените доводи за маловажност на случая. Настоящата касационна инстанция приема, че в настоящата хипотеза са налице основанията за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Целта на вмененото законово задължение на възложителите за публикуване на документи под формата на електронни такива по реда на ЗОП и ППЗОП, е публичността на всяка конкретна обществена поръчка. В настоящата хипотеза безспорно установено е, че възложителят е изпълнил задължението си да публикува под формата на електронен документ процесния Договор за възлагане на обществена поръчка в Регистъра на обществените поръчки - обявлението е публикувано в Регистъра на 08.10.2017 г. Следователно по този начин е изпълнено задължението за публичност на оповестения Договор на национално ниво. Единствено възложителят не е изпълнил задължението за оповестяване на Договора на местно ниво. С оглед на това и доколкото се касае за оповестяване на вече сключен Договор за обществена поръчка, настоящата касационна инстанция приема, че нарушението покрива хипотезата на чл. 28 от ЗАНН.

С оглед на изложеното оспореното съдебно решение и потвърденото с него НП следва да бъдат отменени.

Предвид изхода на делото, искането на ответника по касационната жалба за присъждане на направените разноски следва да бъде уважено, като на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН /ДВ бр. 94/29.11.2019г./ Дирекция „Инспекция по труда“ - С. следва да бъде осъдена да заплати на Б. В. С. сумата от 300 лева, представляваща заплатеното адвокатско възнаграждение за един адвокат за осъществено процесуално представителство, видно от представения по делото Договор за правна защита и съдействие пред въззивната инстанция.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, вл. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VII ми касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 24.03.2021г. по НАХД № 356/2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-и състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление (НП) №11-01-257/16.12.2020г., издадено от Директора на Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/ – [населено място], с което на Б. В. С., [ЕГН] на основание чл. 142, ал.2 във вр. с чл. 141, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона аз обществените поръчки /ППЗОП/ във вр. с чл. 32,а л.1 от ЗАНН е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 24, ал.1, т.6 от ППЗОП във вр. с чл. 42,а л.2, т.5 от Закона за обществените поръчки.

ОСЪЖДА Агенция за държавна финансова инспекция – [населено място] да заплати на Б. В. С., [ЕГН] сумата от 300 /триста/ лева, представляваща направените по

делото разноси.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.